

Ένας

καθηγητής κρατούσε ένα χαρτονόμισμα των 20 ευρώ και ρώτησε τους μαθητές «Ποιός θέλει αυτό το χαρτονόμισμα των 20 ευρώ;» Όλοι στην αίθουσα σήκωσαν πάνω το χέρι.

Τότε ο καθηγητής το τσαλάκωσε και ξαναρώτησε... «Υπάρχει κάποιος που θέλει ακόμη αυτό το τσαλακωμένο χαρτονόμισμα;»

Όλοι στην αίθουσα σήκωσαν πάλι πάνω το χέρι.

Έπειτα έριξε το χαρτονόμισμα στο πάτωμα και άρχισε να το κλωτσά και να χοροπηδά πάνω στο 20ευρω με τα παπούτσια του.

Το μάζεψε από το πάτωμα τσαλακωμένο, λερωμένο, λασπωμένο. Και τους ξανάκανε την ίδια ερώτηση: «Ποιός θέλει αυτό το τσαλακωμένο, λερωμένο, λασπωμένο, χαρτονόμισμα των 20 ευρώ;» Όλοι ξανά στην αίθουσα σήκωσαν πάνω το χέρι.

«Παιδιά μου» τους είπε «Σήμερα θα πάρετε ένα μεγάλο μάθημα. «Ότι και να έκανα στο χαρτονόμισμα εσείς πάλι το θέλατε γιατί δεν έχασε την αξία του. Ακόμη αξίζει 20 Ευρώ!! Πολλές φορές στην ζωή, μας τσαλακώνουν, μας κτυπούν, μας ρίχνουν κάτω στο πάτωμα, μας ποδοπατούν, άνθρωποι και γεγονότα. Έτσι, πιστεύετε πως πλέον δεν έχετε καμία αξία, αλλά η πραγματική σας αξία δε θα έχει αλλάξει στα μάτια αυτών που σας αγαπούν πραγματικά. Ακόμη και τις μέρες που δεν είμαστε

στα καλύτερα μας, η αξία μας παραμένει».

Πηγή: orthodoxianpress.com